

**DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL**

EERSTE KAMER

Openbare zitting van 20 april 2010

Inzake SLT 40-151209

De heer ..., advocaat aan de balie te Leuven, met kantoor te ...

Bijgestaan door Mr. ...

op klachtdossier overgemaakt door :

de heer **Stafhouder van de Orde van Advocaten te Leuven**

en op vordering van :

de heer **Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten bij de zetel van het Hof van Beroep te Brussel**

I. DE PROCEDURE

De Voorzitter van de Tuchtraad heeft de heer ... door aangetekend schrijven van 24 december 2009 opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad voor Advocaten van de Ordes van het rechtsgebied Brussel, op de zitting van dinsdag 26 januari 2010 om 15.00 uur.

Op verzoek van Mr. ... werd de zaak uitgesteld naar de zitting van 23 februari 2010 waarop ze behandeld werd.

Mr. ... was in persoon aanwezig en werd bijgestaan door Mr. ...

De Tuchtraad heeft de zaak behandeld in openbare zitting.

De Tuchtraad heeft beraadslaagd met gesloten deuren.

De procedure werd, overeenkomstig art. 457bis Ger. W., in het Nederlands gevoerd.

II. DE TOELAATBAARHEID VAN DE TUCHTVERVOLGING

Mr. ... stelt dat de tuchtvervolging niet toelaatbaar is aangezien de feiten door hem ter kennis zijn gebracht van de Stafhouder middels een brief van 02 december 2008 en de dagvaarding dateert van 24 december 2009, hetzij meer dan 12 maanden later.

Deze redenering is verkeerd.

Artikel 474 Ger.W. bepaalt dat de tuchtprocedure wordt ingesteld binnen de 12 maanden te rekenen van de kennisneming van de feiten door de tuchtrechtelijke autoriteit die bevoegd is om die procedure op gang te brengen.

Uit stuk 8 van het dossier blijkt dat de Stafhouder van Leuven bij aangetekend schrijven met ontvangstbewijs van 10 februari 2009 Mr. ... heeft medegedeeld dat hij bij toepassing van artikel 458, §1 Ger.W. een tuchtonderzoek opende.

Door deze brief met de melding dat een onderzoek wordt geopend (en niet door de dagvaarding) wordt de tuchtprocedure ingesteld.

Aldus werd de tuchtprocedure ingesteld binnen de verjaringstermijn van 12 maanden te rekenen van de kennisneming van de feiten door de tuchtrechtelijke autoriteit die bevoegd is om die procedure op gang te brengen (art. 474 Ger.W.).

De Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de Balies van het Rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel heeft per aangetekend schrijven van 24 december 2009 de heer ... opgeroepen om voor de Tuchtraad te verschijnen op de zitting van 26 januari 2010 om 15 uur te 1000 Brussel, Justitiepaleis, Poelaertplein, zaal 0.10.

De door art. 459 § 1, 2^e lid Ger.W., zoals gewijzigd door de wet van 21 juni 2006, op straffe van nietigheid voorgeschreven oproepingstermijn van minstens 15 dagen werd geëerbiedigd.

De oproeping vermeldt de feiten die Mr. ... ten laste worden gelegd.

De tuchtrechtelijke vervolging is dus regelmatig ingesteld en toelaatbaar.

III. DE TENLASTELEGGINGEN

Mr. ... werd gedagvaard om zijn verdediging waar te nemen en om uitspraak te horen doen over de volgende feiten die hem ten laste worden gelegd:

De heer ... , wonende te ... , raadpleegt Mr. ... voor een geschil dat hij heeft met mevrouw ...

Voordien had de heer ... Mr. ... al geraadpleegd i.v.m. een andere zaak, nl. tegen zijn gewezen vriendin, mevrouw

In de zaak tegen ... is de raadsman van deze laatste Mr. Mr. ... is op dat ogenblik externe medewerker van Mr. Deze laatste maakt Mr. ... erop attent dat hij in die omstandigheden niet zou kunnen optreden voor de heer ... Mr. ... besluit inderdaad dat hij niet kan optreden voor de heer ... in de zaak tegen mevrouw

Uit de briefwisseling en het dossier, meegedeeld door Mr. ..., blijkt:

- Mr. ... is zelf van oordeel dat hij niet kan optreden voor de heer ... en blijft toch contact houden met diens "cliënt";
- naar derden toe, zijnde confraters en de rechtbank, wordt de naam geleend van Mr. ..., kantoorhoudende te ...;
- briefwisseling en besluiten worden de facto opgesteld door Mr. Ook de briefwisseling op naam van Mr. ... valt daaronder;
- pleidooien worden gehouden door Mr. ..., echtgenote van Mr. ..., loco Mr. ...;
- Mr. ... zelf "vordert" zijn "openstaande" erelonen van 1.490,07 EUR (in de zaak .../...) en 290,27 EUR (in de zaak .../...) bij dagvaarding op zijn verzoek uitgebracht en betekend op 29 januari 2008;
- Mr. ... treedt voor hem op als vriendendienst en Mr. ... verschijnt loco Mr. ...;
- vonnis bij verstek wordt verleend door de rechtbank van eerste aanleg te Leuven op 20 maart 2008 in de zaak gekend onder het rolnummer 08/268/A; de rechtbank stelt vast dat Mr. ... de prestaties heeft geleverd en veroordeelt de heer ... tot betaling van een hoofdsom (1.930,34 EUR) meer verwijlinteressen en meer kosten van het proces, inclusief de rechtsplegingvergoeding van 170,00 EUR;
- Mr. ... heeft het vonnis laten betekenen en uitvoeren.

Volgende deontologische inbreuken worden hem verweten:

1.

Het zogenaamd niet-optreden voor de cliënt, voor wie men zelf meent niet te kunnen optreden, oplossen door het louter naamlenen van de naam van een bereidwillige confrater, terwijl men zelf de zaak wel verder behartigt, is in strijd met de deontologische beginselen.

Het splitsen van het mandaat ad litem tussen een feitelijk mandaat enerzijds en een pro forma mandaat anderzijds, waarbij de naam gebruikt wordt van een derde confrater, is in strijd met de regels van de kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid voorzien in art. 456 Ger.W.

2.

Het invorderen van erelonen voor een zaak waarin men zelf heeft gemeend niet te kunnen optreden (naar buiten toe) is in strijd met de deontologische beginselen. Mr. ... meent enerzijds niet te kunnen optreden voor de heer ... en stelt dit naar buiten toe op te vangen door naamgeving van Mr. ..., maar vraagt wel eveneens naar buiten toe, aan de rechtbank, in eigen naam, erelonen voor prestaties die hij naar dezelfde rechtbank toe niet heeft geleverd.

Hij vraagt zelfs RPV alhoewel de bijstand van de advocaat in die zaak tot het invorderen tot en met het uitvoeren van het in kracht van gewijsde gegane vonnis m.b.t. die erelonen, klaarblijkelijk, zo zegt hijzelf, een vriendendienst betrof.

Ook dit zou in strijd zijn met de regels van de kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid voorzien in art. 456 Ger.W.

IV. VERWEER VAN MR. ...

1.

M.b.t. de eerste hem verweten deontologische inbreuk argumenteert Mr. ... dat er geen sprake kan zijn van een splitsing van het mandaat ad litem tussen een feitelijk mandaat enerzijds en een pro forma-mandaat anderzijds vermits het contract tussen hemzelf en de cliënt, de heer ..., als een aanneming van werk zou te kwalificeren zijn.

Er zou steeds een volledige transparantie zijn geweest naar de cliënt toe en alsdus kan er geen sprake zijn van een "frauduleuze" naamgeving.

De cliënt zou door deze handelswijze geen nadeel hebben geleden.

Ook de rechtsorde zou hiermee geen probleem hebben gehad vermits de verantwoordelijkheid als advocaat wel degelijk gedragen zou zijn door Mr. ... die niet louter pro forma zou zijn opgetreden.

2.

M.b.t. het invorderen van de erelonen ziet Mr. ... evenmin een probleem vermits hij de aangerekende prestaties geleverd heeft en deze nooit door de cliënt werden betwist.

Tenslotte is een vonnis uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, dat in kracht van gewijsde is getreden, waarin de door hem gevorderde erelonen en onkosten werden toegekend.

3.

Mr. ... vraagt dan ook in hoofdorde de vrijspraak, in ondergeschikte orde roept hij de verjaring in en in meest ondergeschikte orde vraagt hij aan de tuchtraad om de uitspraak van de veroordeling op te schorten.

V. BEOORDELING VAN DE BETICHTINGEN

1.

Op basis van het voorliggend tuchtonderzoek zijn de in de dagvaarding d.d. 24 december 2009 weerhouden feiten bewezen.

Zij maken wel degelijk inbreuken uit op de algemene deontologische regels van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid van het beroep van advocaat.

2.

Wat de eerste inbreuk betreft, nl. het zogezegd niet optreden voor een cliënt voor wie men zelf meent niet te kunnen optreden, oplossen door het louter naamlenen van de naam van een bereidwillige confrater, terwijl men zelf de zaak verder behartigt, is de tuchtraad van

mening dat zulks uit het tuchtdossier blijkt en de feiten ook uitdrukkelijk worden toegegeven door Mr.

De verdediging betwist wel de kwalificatie van de rechtsverhouding tussen Mr. ... en de heer ... en stelt dat het om een aanneming gaat en niet om een mandaat ad litem.

Deze redenering kan niet overtuigen.

De cliënt heeft in dit dossier een mandaat ad litem toevertrouwd aan Mr. ... en niet aan Mr. ... Mr. ... heeft de heer ... nooit ontmoet en van hem ook geen schriftelijk mandaat gekregen.

Behalve het ondertekenen en verzenden van een paar brieven en conclusies, die werden opgesteld door Mr. ..., heeft Mr. ... in deze zaak niets gedaan.

Zelfs het pleiten van de zaak gebeurde door Mr. ... die de echtgenote is van Mr. ...

Het feit dat de heer ... noch de rechtsorde hierdoor enig nadeel heeft geleden, is niet relevant voor het beoordelen van een deontologische inbreuk in hoofde van Mr. ...

Indien Mr. ... van oordeel was dat hij in het dossier van de heer ... om deontologische redenen niet kan optreden, dan was de enige correcte houding de cliënt door te verwijzen naar een andere raadsman.

Eens hij de beslissing genomen had niet op te treden, dan moest hij zich daaraan ook houden.

De stelling van Mr. ... dat hij niet foutief heeft gehandeld en zich slechts gevoegd heeft naar de wensen van zijn cliënt, dewelke zouden primeren op de deontologie tussen confraters, verdient afkeuring.

(zie stuk 7 tuchtdossier)

3.

Wat de tweede inbreuk betreft, het invorderen van ereloon voor een zaak waarin men zelf gemeend heeft niet te kunnen optreden (naar buiten toe) en het in eigen naam aan de rechtbank vragen van erelonen voor prestaties die hij naar diezelfde rechtbank toe niet heeft geleverd, staat inderdaad vast dat Mr. ... erelonen heeft gevraagd in eigen naam voor het voorbereiden van pleidooien en het pleiten van de zaak, hoewel hij deze nooit heeft geleverd en dit in tegenstelling met zijn beweringen dat hij enkel erelonen heeft gevraagd voor geleverde prestaties (zie stuk 12.3.2 tuchtdossier).

4.

Wat de op te leggen tuchtstraf betreft, is de tuchtraad van oordeel dat een waarschuwing als sanctie aangewezen is.

Dit is de lichtste sanctie voorzien in art. 460 Ger.W.

De lichtste sanctie is verantwoord in deze zaak omwille van volgende redenen:

- er kan betwijfeld worden of Mr. ... zich wel hadden moeten terugtrekken in deze zaak omwille van het feit dat hij occasioneel als externe medewerker prestaties leverde aan Mr. ...;
- de onwetendheid en openheid van Mr. ... die zelf de Stafhouder op de hoogte stelde van de feiten;
- de geringe anciënniteit van betrokkene;
- de afwezigheid van een vorige tuchtrechtelijke veroordeling.

De tuchtraad meent evenwel niet te kunnen ingaan op de vraag van Mr. ... om de uitspraak van de veroordeling op te schorten.

Daarvoor zijn de inbreuken niet banaal genoeg en de doeleinden van de tuchtprocedure zouden aldus in casu niet worden gediend.

De waarschuwing moet Mr. ... doen inzien dat zijn gedrag deontologisch niet correct was en hem ervoor behoeden in de toekomst nog dergelijke inbreuken te begaan.

**OM DEZE REDENEN,
DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGEBIED VAN
HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL**

Gelet op de artikelen 456 e.v. van het Ger.W.

Rechtsprekende in tuchtzaken, in eerste aanleg op tegenspraak en in openbare zitting.

Verklaart de tuchtvervolgning toelaatbaar.

Verklaart de tenlasteleggingen bewezen.

Beslist de tuchtstraf van waarschuwing aan Mr. ... op te leggen.

Aldus gewezen en uitgesproken te Brussel op dinsdag 20 april 2010.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging en waren eveneens aanwezig bij de uitspraak van de beslissing:

Stafhouder Karel VAN ALSENOY, voorzitter, en de assessoren

Stafhouder Francine DANS, advocaat te Leuven
Mr Guy PORTAELS, advocaat te Leuven
Mr Jan VAN BESIEN, advocaat te Brussel
Mr Dirk DE GREEF, advocaat te Brussel.

Was aanwezig bij de behandeling en is aanwezig bij de uitspraak:

Mr Ludwig EVENS, secretaris, advocaat bij de Balie te Leuven

Karel Van Alsenoy
Voorzitter

Jan Van Besien
assessor

Guy Portaels
assessor

Francine Dans
assessor

Dirk De Greef
assessor

Ludwig Evens
secretaris